

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองประเทศไทยในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการที่มีการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองครั้งที่สำคัญ คือ ครั้งที่มีการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินจนทำให้ประเทศไทยมีความสำคัญและยิ่งใหญ่เป็นที่กล่าวขวัญมาก คือ การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินและการให้ประเทศมีความทันสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ซึ่งเป็นจุดหัวเลี้ยวหัวต่อที่นำประเทศไทยก้าวไปสู่ความเป็นอารยะประเทศ การปฏิรูปการปกครองหลังจากที่ไทยมีรัฐธรรมนูญฉบับถาวรใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2475 โดยยึดหลักการว่า อำนาจสูงสุดมาจากประชาชน มีผลประโยชน์ของประชาชนเป็นฐาน หรืออาจกล่าวได้ว่า “อำนาจสูงสุดมาจากปวงชน” ซึ่งหมายถึง การปกครองประเทศได้ถือหลักการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนทุกคน มีสิทธิทางการเมืองที่จะดูแลปกครองตนเอง ส่วนการใช้สิทธิที่จะปกครองตนเองนั้น จะต้องกระทำโดยการเลือกตั้งผู้แทนไปทำหน้าที่แทนตนในสภา แต่การมีผู้แทนนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานปรัชญาการเมืองที่ว่า “ประชาชนคือผู้มีอำนาจสูงสุด มีสิทธิที่จะปกครองตนเอง” จากหลักการดังกล่าวทำให้การปฏิรูปการปกครองจากการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ทำให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2476 และรูปแบบการปกครองได้ถูก ปรับปรุง โดยการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ครั้งที่ 1 ใน พ.ศ.2476 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแห่งอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 โดยจัดระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีการนำเอาหลักการกระจายอำนาจการปกครองแก่ท้องถิ่นมาใช้ โดยการจัดตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ได้มีการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นของไทย (ชัยอนันต์ สุมทวณิช. 2545 : 230)

การปกครองท้องถิ่นของไทยจากเริ่มต้นมาจนถึงปัจจุบันภายใต้การประกาศบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 นั้น ถือได้ว่าการปกครองท้องถิ่นมีส่วนสำคัญยิ่ง ทั้งในแง่ของการพัฒนาชุมชนและการปกครองระบบประชาธิปไตย เพราะสังคมที่กว้างใหญ่มีอาณาเขตใหญ่โตย่อมยากที่จะให้ รัฐบาลกลางดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงมีความจำเป็นที่จะต้อง

มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นได้ช่วยเหลือตนเอง เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เพราะ ผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นและผู้มีส่วนท้องถิ่นย่อมเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ดีกว่าคนต่างถิ่น รัฐบาลกลางเพียงแต่เป็นหน่วยเสริมงบประมาณบางส่วน และส่งเสริมให้ท้องถิ่น ได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้น เพื่อกระจายอำนาจจากรัฐบาลหรือส่วนกลางให้ประชาชนในตำบลเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหา และสนองตอบความต้องการของตนเอง และจากอดีตที่ผ่านมา ได้มีการปรับเปลี่ยนปรับปรุงหลายครั้ง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการดำเนินงาน ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนา เปลี่ยนจากสภาตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมีการกำหนดหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ในพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542 มาตรา 67 ดังนี้

- (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่ที่มีการจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา การดำเนินงานส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชนบทโดยการพยายามยกระดับรายได้ ความเป็นอยู่ และความเจริญของชุมชนให้สูงขึ้น เป็นการฝึกฝนการพัฒนาท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่น และมีรัฐบาลกลางควบคุมผ่านเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค ที่ผ่านมากลางไม่พร้อมในกระบวนการปกครองตนเองขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ประสบกับ

อุปสรรคและข้อจำกัดหลายประการ ดังจะเห็นได้จากการการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น เช่น การศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนางตะเคียน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ของว่าที่ร้อยตรีประสงค์ พิมพ์พิทักษ์ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนางตะเคียน อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ของอารยา เดชภิมล (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า คณะกรรมการบริหารสมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ในด้านการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดย ลิจิต ธีระเวคิน (2548 : 331) พบว่า ปัญหาของการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. ท้องถิ่นไม่มีอิสระมากพอที่จะปกครองตนเอง รัฐบาลกลางโดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยยังพยายามควบคุมการบริหารส่วนภูมิภาค ทำให้การพัฒนาการปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินไปอย่างเชื่องช้า
2. รายได้ของท้องถิ่นมีไม่เพียงพอจ่าย ทำให้จำเป็นต้องอาศัยเงินงบประมาณจากส่วนกลาง ทำให้ขาดความอิสระและความคล่องตัว
3. ผู้นำส่วนท้องถิ่นยังมีทัศนคติแบบจารีตนิยม กล่าวคือ ยังมีความกลัวข้าราชการ ฝ่ายบ้านเมืองไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสมาชิกสภาตำบลที่ห่างไกลความเจริญ
4. องค์กรปกครองท้องถิ่นยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางเทคนิคในการบริหาร การทำงานประมาณ การวางแผน ฯลฯ
5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลายเป็นที่แสวงหาประโยชน์ของคนบางกลุ่มจนมี คำกล่าวที่ว่า “สภาผู้รับเหมา” เป็นต้น

อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 8 แห่ง ได้ดำเนินงานตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องดำเนินการ ภายใต้ โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารร่วมกับฝ่ายข้าราชการประจำคือ พนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน

ตำบลเป็นตัวแทนที่สำคัญยิ่งของประชาชนที่ได้รับการเลือกตั้งตามกฎหมายท้องถิ่น จึงถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชนที่ถูกต้อง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและอนุมัติงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น โดยผ่านกระบวนการของสภา ดังนั้น ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจึงสามารถสะท้อนให้เห็นการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพราะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการติดต่อกับประชาชนในพื้นที่ตลอดเวลา ผู้วิจัยปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชิงบาดาล อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความสนใจที่จะศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อจะได้เป็นเครื่องบ่งชี้ระดับการดำเนินงานและเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ อายุและระดับการศึกษาแตกต่างกันเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร- ส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร- ส่วนตำบล ในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมุติฐานการวิจัย

1. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ อายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกันไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านประชากร ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 174 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2549 : สำนักงานท้องถิ่นอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์)

2. ด้านพื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ด้านระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2550 ถึง 30 เมษายน 2550

4. ด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาจากทฤษฎีบทบาทในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 กำหนดอำนาจหน้าที่ที่ต้องกระทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 9 ประการ ดังนี้

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

5. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ 9 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก

2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง
กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5. ด้านการ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

7. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม

อันดีของ ท้องถิ่น

9. ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรร
งบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ
จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลเชียงบาล, องค์การ
บริหารส่วนตำบลผาเสวย, องค์การบริหารส่วนตำบลมหาไชย, องค์การบริหารส่วนตำบลลำห้วย
หลวง, องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ, องค์การบริหารส่วนตำบลสมเด็จ, องค์การบริหารส่วน
ตำบลหนองแวง และองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่ม่น

3. การดำเนินงาน หมายถึง การดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2542 มาตรา 67 จำนวน 9 ด้าน ประกอบด้วย

3.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก

3.2 ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัด
มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3.3 ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

3.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

3.7 ด้านการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

3.9 ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

4. ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสร้างถนนครบจำนวนตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดให้มีถนนที่ได้มาตรฐาน จัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้ตัวอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

5. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดในที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มีภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดเป็นประจำทุกเดือน มีการประสานงานร่วมมือกับภาคเอกชนและหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด

6. ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการกำจัดมูลฝอยและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อ การขอความร่วมมือ สนับสนุน ส่งเสริม การดำเนินงานของหน่วยราชการหรือภาคเอกชนในการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

7. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเครื่องมือ-วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอและทันสมัย และมีการจัดตั้งอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยภายในแต่ละชุมชน การส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน การส่งเสริมกิจกรรมของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

8. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดให้มีการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ การให้

ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่

9. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จัดให้มีกิจการในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ และจัดโครงการช่วยเหลือ ผู้พิการทุกปี การจัดทำแผนงาน/โครงการในแผนพัฒนาในระยะ 3 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมกิจกรรมของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และ ผู้พิการ

10. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ การส่งเสริมและการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการหรือเอกชนในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเกี่ยวกับคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับประโยชน์ช่วยกันของคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ การจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นศูนย์รวมในการจัดประเพณีต่างๆ ของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุกปี และจัดให้มีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ศิลปประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดให้การทำทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตพื้นที่ การส่งเสริมในการสร้างความเป็นเอกลักษณ์ในภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตพื้นที่

12. ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร หมายถึง การดำเนินงานอื่นๆตามที่ราชการมอบหมาย เช่นการถ่ายโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบล การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานที่ได้มอบหมายจากหน่วยราชการ การจัดหาบุคลากรให้สามารถดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ทันกับระยะเวลาที่กำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. ได้ทราบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
3. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย จะเป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY